

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die septima Martij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Die septima Martij.

De beato Frederico fundatore Horti
sanctæ Mariæ.

*Ex historia descripta per Sibrandum sextum eiusdem
monasterij abbatem.*

IN horto beatæ Mariæ, obitus recolendæ me-
moræ Frederici, primi abbatis & fundatoris.
Qui in villa Hallum ex parentibus nobilibus sed tenuibus
natus, à teneris annis pietatem amavit. Puer enim ouiculis
pascendis destinatus, aut Dominicam orationem rumina-
bat, aut de argillosa terra basilicas vel altaria construëbat.
Postea consilio optimatum parochiæ in *Hallum* liberalibus
studijs appositus est. Cum autem mater ob inopiam rei fa-
miliaris de sumptibus diffideret, reperit in collo reptilis
annulum, quem omnibus sui pagi die Dominico exhibuit
ne forte alicui excidisset. Sed cum à nullo agnosceretur,
intellexit plena fide in sumptus filij destinatum esse. A quo
tempore nunquam ei necessaria defuerunt in Hallum aut
postea in Monasterio liberalibus vel diuinis studijs incum-
benti. Propter castimoniam puritatem præcipuè honorabat
beatam Mariam, Ioannem Euangelistam, & Cæciliam.
Cum autem ad legitimam ætatem peruenisset, multorum
rogatu ad sacerdotij ordinem peruenit; deinde morienti
Pastori Hallumensi, cui cooperarius fuerat, successit, dili-
gens in diuino officio, ob quod sæpius diabolicas pertulit
incurfiones: singulariter deuotus in beatam virginem: vn-
de mos inibi inoleuit, etiam per Sabbatha Quadragesimæ
Missam de ea cantare. Non solum autem multa abstinentiæ
alijsque virtutibus claruit, sed & cum miraculis, & spiritu
prophético. Memorabile est miraculum. Moris erat tunc
paruulos infra Quadragesimam natos nouis fontibus bap-
tizandos seruare. Contigit puerum talem catechumenum
in villa proxima sine gratia baptismatis mori. Quod pius
Pastor intelligens, & negligentiam suis peccatis imputans,
in ecclesiam cucurrit, & a beata Virgine vitam eius donec
baptizatus esset exorauit. Ita puer vitæ restitutus baptismi
gratiam est consecutus, & postridie vitam hanc feliciter
commu-

commutauit. Addam & aliud, quod ex spiritus Dei instinctu cognouit. Sciuit mulierem quandam maritum suum suffocasse opera cuiusdam iuuenis, qui quod filiolarum nondum nubili desponsatus esset cum ea habitabat, & quod horrendum est, eodem ipsa relicto legitimo thoro turpiter abutebatur. Quæ res in funere alijs detecta est: sed vir sanctus utriusque vitam saluauit. Vnde mulier irremediabili exilio damnata est: adolescens verò truncato naso & sectis genitalibus in coenobium Cisterciensis ordinis reclusus est. Vbi cum vitæ scriptor, iuuenis, cum horrore vidit. Porro Fredericus mortua matre pro eius refrigerio seipsum Christo & beatæ Mariæ obrulit, contestans se deinceps secundum regulam diui Augustini viuere velle, vt anima matris in pace requiescat. Die itaque sequenti Traiectum vadit, ab episcopo habitu induitur Canonico, & licentiam accipit monasterium clericorum construendi. Inde ad Insulam beatæ Mariæ, domum ordinis Præmonstratensis, diuertit, vbi sanctos mores sribundo pectore hausit. Domum reuersus, in loco campestri & mari vicino monasterium construxit, quod Hortum beatæ Mariæ nuncupauit, in quo præcipuè pauperes recepit, quod eos videret à nouella Griseorum seu Cisterciensium in Frisia plantatione non recipi. Inter clericos Tadeconem habuit, virum eloquio clarum, & gratia prædicationis insignem, qui tantam multitudinem attraxit, vt nouella plantatio eos non caperet. Vnde per se congregationem instituit, quæ in duas est distincta. Vna trans Louicam in Merne, altera Dockingem ad sanctum Bonifacium. Confluxerunt etiam ad beatum Fredericum mulieres & virgines, quibus monasterium construxit, Bethlehem dictum. Quibus in locis tanta fuit concordia, charitas, paupertas, humilitas, & deuotionis puritas, vt primitiuae ecclesie rudimenta viderentur. Reddidit autem vir sanctus creatori animam anno gratiæ millesimo centesimo septuagesimo quinto, à fundatione domus decimo tertio. Corpusculum, quod, cum ablueretur, miri odoris fragrantiam perfundebat, sepultum est in capella beatæ Mariæ, postea tamen ob loci humiditatem translatum est ad medium ecclesie. Claruit autem tantis miraculis post mortem, potissimum circa paralyticos, aridos, lunaticos, & similes, ita vt per totam Frisiam mortuus magis coeperit honorari quàm viuus, vt non sit mirum ad nostra vsque tempora

Martij 8.

N A T A L E S

tempora ad tumbam sancti viri multos vota persolvere, luminaria ponere, & alia sanctitatis officia frequentare. Cæterum locus iste *Martegaerdt* intra paucos annos derelictus est, quando Apostolicæ Sedi placuit plantationem Frederici ad nouum episcopatum Leouardiensem transfere, & in cathedrales Canonicos, & Episcopi opitulationes transmutare.

Die octaua Martij:

De sancto Hunfrido, episcopo Teruänensi.

De eo Martij 8. Ex Iperio, chronographo Bertinensi, & rescripto Nicolai primi.

Ex Chronicis ad 5. Bertinum, capite 16.

IN territorio Teruänensi, sancti HUNFRIDI, episcopi eiusdem ciuitatis, & abbatis Sithienfis. Primum hic fuit monachus, Prumiæ in Arduenna, deinde Morinensis siue Teruänensis ecclesiæ episcopus, successor sancti Folcuini, vir sanctus, & omni bonitate conspicuus. Qui etiam precibus obnixis monachorum sancti Bertini sollicitatus, anno nono sui episcopatus, eorum abbatiam regendam suscepit, solum pietate religionis motus. Sub quo nobilis puer Megenfridus à patre Ruodwaldo monasterio est oblatus, cum parte hæreditatis suæ, in pago Boloniensi & mancipijs quatuor. Cui donationi postea adiecit anno octingentesimo sexagesimo septimo mansum vnum cum seruo, vxore & liberis. Eique donationi Grimboldus diaconus & monachus subscripsit. Cæterum abbatiam duobus tantum annis rexit: post bellum enim Nordmannicum, Carolus Caluus, eo cum dedecore deposito, intrusit decimum-septimum abbatem Hilduinum Canonicum sæcularem de senioratu Lotharij, suum consiliarium. Superuixit autem triennio in episcopatu,